

GAZETA TRANSILVANIEI  
 Braşov, piaţa mare Nr. 22  
 Fostorii neronaote nu se  
 priceau. Manuscrise nu se  
 trimite!

Bucureşti de arătaţi:  
 Braşov, piaţa mare Nr. 22  
 Inscrise mai primosă în Viena  
 Buchs, Mosse Hausenstein & Volger  
 (Bischoff), Revric Schalk, Alois  
 Fernal M. Dukes, A. Oppel, J. Don-  
 dorg; în Budapesta: A. Y. Gold-  
 berger Anton Mosek Ekstein Bernat;  
 în Frankfurt: G. L. Dand; în Ham-  
 burg: A. Steiner.

Preţul inserţiilor: o seriă  
 garmondă pe o colônă 6 cr.  
 şi 80 cr. simbra pentru a pu-  
 blicare. Publicări mai dese  
 după tarită şi învoială.  
 Reclame pe pagina III-a o  
 tereă 10 cr. v. a. seu 80 bani.

# GAZETA TRANSILVANIEI

## ANULU LIV.

Abonamentele pentru Anul 1891  
 Pe unu an 12 fl., pe şase luni  
 6 fl., Pe trei luni 3 fl.  
 Pentru România şi străinătate:  
 Pe unu an 40 franci, pe şase  
 luni 20 franci, pe trei luni  
 10 franci.  
 Se primumă la toate oficiile  
 postale din întru şi din afară  
 şi la dd. colector.

Abonamentul pentru Braşov:  
 la administraţiune, piaţamare  
 Nr. 22, etagiul I.: pe unu an  
 10 fl., pe şase luni 5 fl., pe trei  
 luni 2 fl. 50 cr. Cu ducul în  
 osă: Pe unu an 12 fl. pe  
 şase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.  
 Unu esemplar 5 cr. v. a. seu  
 15 bani.  
 Atâtă abonamentele câtă şi  
 inserţiunile suntă a se plăti  
 înainte.

Nr. 240.

Braşov, Mercuri, 30 Octomvre (11 Noemvre).

1891.

Braşov, 29 Octomvre st. v.  
 Eri şi-a serbatu Ţarul Rusiei  
 a 25-a aniversară a căsătoriei sale  
 cu princesa Dagmar de Dani-  
 marca. În 9 Noemvre 1866 s'a  
 celebrat acastă căsătorie. Ale-  
 xandru III era de 21 de ani, ér  
 princesa Dagmar, care fusese mi-  
 lăsa înăteii său mai mare Nico-  
 lae, care murise cu unu anu mai  
 înainte, era cu doi ani mai tînără  
 ca el. Ea a trecut la religiunea  
 ortodoxă şi a luat numele Maria  
 Feodorovna.

Diua de eri s'a serbatu în tôte  
 guvernamentele ruseci cu mare  
 pompă. În memoria acestei zile  
 s'au făcutu o mulţime de funda-  
 ţiuni de binefacere, şi din tôte  
 părţile i-s'au adus daruri fru-  
 mose şi scumpe familiei împără-  
 tesci la Livadia.

Ţarul rusesc are renumele  
 unui soţ şi tată de familie esem-  
 plar; el se simte mai bine, ca  
 ori şi unde, în cercul familiei  
 sale şi nu iubesc viaţa sgomo-  
 toasă şi pompósă dela curte, de  
 aceea petrece mai bucuros ca ori  
 şi unde în castelul său dela Ga-  
 cina, în Fredensborg, în cercul  
 familiei regale daneze, şi în Liva-  
 dia, unde pôte trăi retras şi  
 în linisce departe de sgomotul  
 reşedinţei sale. Pe când era prin-  
 cipe moştenitor, scrisese odată pri-  
 tinului său Axacoff, că nu-i mul-  
 ţămit cu starea sa, căci e prea  
 strălucită pentru caracterul său,  
 căruia îi place numai liniscea  
 vieţii familiare, aşa că se simte  
 chiar nenorocit în societatea cur-  
 tesanilor etc.

În viaţa sa familiară, ce o pe-  
 trece acum în Livadia, Ţarul Ru-  
 siei însu nu va pute fi liniştit în  
 inima sa, cu tótă bucuria ce o va  
 simţi din cauza sərbătorei fami-  
 liare şi din cauza dovedilor de  
 fidelitate şi a pompóselor daruri  
 ce le primesc de pretutinden, căci  
 trebuie să-l întristeze şi îngrijescă  
 miseria ce domnesce într-o parte

a imperiului său, pentru care gu-  
 vernul a trebuit până acum să  
 cheltuescă 64 milioane de ruble,  
 ca ajutor adus poporaţiunii ce  
 suferă de fomete. Acastă fomete,  
 provenită din cauza recoltei de  
 totu slabe, a luat dimensiuni aşa  
 de mari, încât în unele ţinuturi  
 au făcutu ţerani revolte cari, se-  
 dice, că au fostu suprimate de că-  
 tră autorităţii cu cea mai mare rigore.

Alexandru III nu va fi sciind  
 pôte despre aceste extreme suferin-  
 ţe şi extreme măsur ale func-  
 ţionarilor ruşi, dér trebuie să cu-  
 noscă şi el multe neajunsuri,  
 de cari trebuie să suferă popora-  
 ţiunea vastului său imperiu în  
 urma abuzurilor, ce se comit  
 de cătră cei ce sunt puşi, ca să  
 păzescă dreptatea şi legea, cari  
 însă, în lipsa libertăţii de pressă şi a  
 aşedmintelor liberale ale tim-  
 pului modern, nu pot fi contro-  
 laţi de public şi rămân în mare  
 parte cu totul necontrolaţi şi de  
 cătră organele superioare. Aceste nici  
 că pot supraveghia dela centru  
 tôte punctele atât de îndepăr-  
 tate ale mării împărăţii.

Este fără îndoie cunoscută  
 actualului stăpânitor al tuturor  
 Ruşilor nemulţămirea cea mare,  
 ce a produs-o acastă stare de  
 lucruri în întru şi care a adus  
 după sine atentatele nihiliste, cari  
 amărăscu zilele puternicului Ţar  
 şi a celorl dimprejurul său.

Tocmai cu ocaziunea nuntei  
 de argint s'a hotărît a se sfinţi  
 o biserică, care a fostu anume clă-  
 dită în memoria tericitei scăpări  
 a Ţarului şi a familiei sale, când  
 cu atentatul nihilist de acum  
 trei ani pe calea ferată dela Borki.

Ţarul Alexandru III, care iu-  
 besce atât de mult viaţa liniş-  
 tită în cercul familiei, se va con-  
 vinge pôte, medităndu asupra stă-  
 rilor interioare ale împărăţiei sale,  
 că pentru liniştea şi mulţămirea  
 poporaţiunii ei nu ajungu mēsu-  
 rile legiunelor de funcţionari im-

părătesci, fiă mai multu său mai  
 puţin rigurose, n'ajunge tótă bo-  
 gătia materială, de care dispune  
 puterea Ţarului, ci de ceea ce  
 poporaţiunea are totu aşa de mare  
 lipsă, ca şi de pânea de tôte zi-  
 lele, este libertatea şi dreptatea în  
 întru.

### Cestiuni şcolare.

Raportul ministeriului unguresc de  
 şcole pe an. 1890—91 s'a publicat  
 acum de curēnd. În acestu raport  
 ministrul Csaky își face socotela  
 astfel:

Între şcolile confesionale se află  
 5278, ai căroru învățători, cu lēfa  
 cantorală cu totu, nu au unu salar  
 de 300 fl. Pentru întregirea salarului  
 acestor învățători până la minimul  
 de 300 fl., sunt de lipsă 603,455 fl.  
 la an. Deocă însă minimul s'ar  
 fixa la 400 fl., atunci socotite  
 fiind și lefile cantorale, s'ar  
 afla 10,025 de învățători cu salar  
 mai puţin de 400 fl. la an și pentru  
 întregirea salarului acestora s'ar  
 recere o sumă anuală de 1.442,334 fl.

Deorece însă în împrejurările de  
 față statul nu pôte lua asupra-și o  
 astfel de greutate, ministrul, deși  
 cu durere, e silit a se mărgini la  
 stabilirea minimului de 300 fl.,  
 îngrijindu-se totodată de-a li-se  
 asigura învățătorilor anumite  
 quinquenalii după anii de serviciu.

Se mai dice în raportu, că o parte  
 din preparandiele confesionale n'ar  
 corespunde aşteptărilor legii. În  
 înțelesul § 13 al art. XXXVIII din  
 1868, în aceste preparandii suntă a  
 se propune aceleași studii și cel  
 puţin în aceleași măsură, ca și în  
 şcolile de stat; cu tôte acestea însă,  
 unele preparandii confesionale  
 stau cu mult înderētul preparan-  
 dielor de stat (?).

Se mai plānge ministrul, că mare  
 parte din aceste preparandii confesionale  
 nu dispun încă nici până astăzi de  
 școle de praxă, ér în privința  
 ajustării și a puterilor didactice  
 s'au aflat multe defecte.

În anii din urmă, corporațiunile  
 învățătoresci comitatense, prevēdute  
 în lege, s'au sporit cu număröse  
 reununi

învățătorești confesionale. Unele  
 din acestea nedispunēnd de statute  
 întărite, ministrul pentru a-le  
 pute mai bine controla, încă în  
 1890 a dat ordinu, ca tôte  
 reuniunile învățătoresci să-și  
 înainteze statutele pentru a-le  
 întări.

Mai pe scurtu și, ministrul Csaky  
 dispune asupra școlilor noastre  
 confesionale cum îi place. Dreptul  
 autonom al confesiunilor față de  
 școlile lor este numai vorbă  
 golă. Unde crede ministrul, că  
 maghiarizarea merge înainte,  
 acolo lucrurile stau bine, ér  
 unde nu, defectele se găsesc cu  
 miile și pretextele de ingerință  
 ale organelor guvernului sunt  
 în totu momentul gata.

### SCRILE ŢILEI.

— 29 Octomvre (10 Nov.)

Scupștina Sərbescă s'a amānat  
 până la 28 Decemvre st. v. în  
 urma modifi-cării cabinetului.

Liga pentru unitatea culturală a  
 Romānilor, secțiunea Oltu, va  
 ărangia în 30 Noemvre, unu bal  
 cu tombolă în sala cea mare a  
 Casinului din Slatina. Venitul  
 e destinat pentru fondul Ligei.

Focul din pădurile ardeleni. Cu  
 privire la focul din pădurile  
 Făgărașului, i se scrie dīarului  
 „Pester Loyd“, că focul încă  
 nu s'a stins; pagubele sunt  
 mari. Comuna Vlădeni, care se  
 află în mijlocul focului e fōrte  
 amenințată. Locuitorii de aici  
 și soot vitele din sat. Din  
 Braşov s'a trimis soldați, pentru  
 ca să ajute la stingerea focului.  
 Se crede, că focul s'a născut  
 din ne-precauțiunea vânătorilor  
 și a păstorilor.

Producțiune și petrecere. Despăr-  
 timentul dela Clușiu alu „Reuni-  
 unei învățătorilor gr. or.“ din  
 districtul Clușiu-Turda invită la  
 producțiune declamatorică-musicală  
 împreună cu jocu, ce o va  
 ărangia în favorul fondului și  
 a bibliotecii, cu concursul binevoitor  
 al d-șorei Ana Condor, cu ocaziunea  
 adunării sale generale, la 3/15  
 Noemvre a. c. în sala școlii gr.  
 or. romāne din

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

### Preumblări în București.

(Fine.)

Banii se isprăviau și trebuia  
 să mă scap de hotelu. Dam din  
 colțu în colțu, în stānga și în  
 drepta și nimerind la unu „Bi-  
 rou de informațiuni și plasări“, ai  
 cărui anteprenori erau doi asociați,  
 unul dela apus și altul dela  
 răsărit: unu jidov și unu grecu,  
 cărora, plătindu-le o tacsă de 5  
 lei, s'au legat a mă băga la stă-  
 pānu, seu vorbindu în limba  
 cultă urbană, a-mi găsi unu  
 postu lungu, câtu postul  
 Pasciloru.

Trecēndu mai multe zile, am  
 mai dat pe la „Biurou“ și gre-  
 culu imi spunea, că pôte să  
 mijlocesc, decă îi voi mai plăti  
 o supra-taxă, să mă trimetă  
 contabilu la o moșă; eu rēspundēndu-i,  
 că n'am plăcere a intra într-o  
 afacere, pe care n'o pricepeam,  
 jidovul sare de pe scaun și strigă:

— Domnule primesc ori ce-ți  
 vine înainte. În țera romānescă  
 nimeni nu te controlază. Chiar  
 nimic de n'ai sci, numai bună  
 de gură să fi!

M'am închinat cu plecāciune  
 și mi-am căutat de drumu.

Spre a scăpa de hotelu, m'am  
 mutat într-o odaiă particulară  
 în strada . . . y la d-lu . . . x,  
 plătind înainte câte 40 lei pe  
 lună.

Gazda mea era de profesiune  
 apropietaru din vremea lui  
 Ypsylanty și făcea parte din  
 naționalitatea politică, fiindu  
 alegătoru în colegiul I, ceea-  
 ce însemna, că era totu așa  
 de bună Romānu, pecātu de  
 simțitoru grecu era pentru  
 patriida lui din Athina.

Avea din fire și din creștere  
 o viclenie bizantină, încāt prin-  
 tru trāsătură de condeiu scia să  
 impace lupulu cu capra și  
 capra cu varza. Carte nu  
 prea scia, însă cu atât mai  
 bună de gură era. Toca

la palavre, pe care chiar el, nici  
 pe jumătate nu le credea și  
 lesne credētorii cu dragă inimă  
 îl ascultau.

A treia zi de Crăciun s'era  
 mă poftesc la o sindrofie, de  
 care eu nu aușisem. Între  
 cei poftiți erau domni  
 Constantinopolides, Bragiopolides  
 și Margaretides cu cucōnele  
 Marghiolița, Aglaița și  
 Athinița, toți cetățeni  
 urbani, făcēndu parte din  
 naționalitatea politică  
 romānă.

„Convorbirile urmau într-o  
 limbă franțuzescă și pe  
 jumătate romānescă: monșerică,  
 bon ami prietinescule; musiu  
 onorabile și respectabile,  
 madamiță etc.

S'a încinsu unu prifranț  
 ilustrat rusesc, în care  
 madamițele m'au viritu și pe  
 mine cu de-a sila, căci  
 îndertu mă feream, că n'ăș  
 cunosce nici prifranțulu  
 cismărescu (Schusterpreferantz)  
 și cu atât mai puținu pe  
 celu ilustrat muscălesc, trebuia  
 să jocu, decă am intrat în  
 horă.

La urmă m'am alesu cu ce  
 am trebuit să plătesc: întregu  
 capitalulu monetar, ce-lu  
 mai aveam, o liră turcescă  
 în aur, seu 23 lei romānesci  
 în argint. Scumpă socotēală  
 pentru o linguriță de dulcēță,  
 o cafeluță turcescă și unu  
 ceaiu cu tāmăe și cu biscuiți  
 englesesți (pismeți) cu care  
 am fostu ospētat la sindrofie  
 dela care m'am dusu cu  
 buzele umflate și tótă  
 noptea numai prifranț am  
 visat.

Dela acea sindrofie au  
 început zile negre pentru  
 mine și când m'afflamu în  
 cea mai mare strimțōre,  
 a datu Dumneđu să vie la  
 București fiă ertatul  
 comerciantu romānu,  
 Ghiță Bōmbenū din  
 Braşov și fără să-și ceru,  
 mi-a întinsu o mână de  
 ajutoru după principiul  
 evangelic: ce dă drepta  
 să nu scie stānga, seu  
 „Wo die Noth am  
 höchsten, da ist Gott am  
 nächsten!“

Se întēplase ca în zilele  
 în care rēsaru viorelele și  
 didiței să înceteze din  
 viață unu translatoru



Sebeșul mare (de lângă stațiunea căii ferate K.-Sebeș, per B.-Huedin).—Clușiu, din ședința comitetului desp. Reun. ținută la 14 Octomvre 1891 st. v.: Vasile Teotelecan, președinte. Ioan Moldovan, notariu. Inceputul la 7 ore s-éra. Prețul intrării de persoană 50 cr., de familie 1 fl. Suprasolviri și cărți se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Programa: 1) Cuvânt de deschidere, rostit de preș. Reun. Vasile Teotelecan. 2) Dina a apus, cor. 3) Murgu si fata lui, poezie de V. R. Butirescu, declamată de d-șora Ana Condor. 4) Soldatul român, cor. 5) Însemnătatea culturii femeii la noi la Români, disertațiune de Vasile Teotelecan. 6) Buchetul, romanță pentru o voce cu acompaniament de flaut cântată de d-șora Ana Condor și Vasile Teotelecan. 7) Herșou boccegiului, cântecel comic într'un act de Vasile Alexandri, declamat de V. Germân. 8) În padure, cor. NB. În pauză se vor juca jocurile naționale-istorice „Călușerul” și „Bătuta”.

Magasinul de praf de pușcă de pe delul „Străjei” a fost vizitat de deamănuntul alaltăer de către câțiva reprezentanți ai autorităților militare și civile de aici. În curând se va prezenta reprezentanței orașenești un raport în privința acosta.

La vânătoarea din pădurile Codlei din zilele trecute, un vânător a împușcat un urs mare.

### Adunarea generală

a Asociațiunii aradene pentru cultura poporului român.

Arad, 26 Octomvre v. 1891.

Erî în 25 Octomvre st. v., sa ținută în aula seminarului diocesan „adunarea generală ordinară a Asociațiunii aradene pentru cultura poporului român”. Și fiind-că în părțile noastre ungurene altă reuniune națională culturală ca acosta nu avem, de aceea trebuie să o și așteptăm după merit.

Direcțiunea a făcut cele posibile, pentru ca Asociațiunea să vieze, încăldind pe toți fii n-émului românesc deopotrivă; der vicisitudinile timpului deoparte, ér de altă parte firea noastră, de a nu uita cele întâmplare în trecut, aceste două momente ponderéz și împiedeaz în câtra mersul natural al Asociațiunii. Cu toate acestea, on. publică va afla din următorul decurs al adunării generale, că Asociațiunea aradana este o stea lucitoare, capabilă de a deveni s-ore strălucitor în aceste părți espuse ale României și sperăm, că așa va și fi, decă trăgându v-élul uitării

din limba română la ministerul de esterne. Réposatul era un sas de naționalitate politică urbană română. Făcusem uite o cerere și pe când m-întorceam dela cei în drept de a numi pe un altul la acel post, m-înt-lesc cu poetul Eminescu, care aflându că suntem am-édoi petiționar pentru același loc, dorea să-și retragă cererea în favoarea mea. Eu îmbărbătându-l îi diceam: — Lasă frate Mihai, n-o retrage nici tu, nici eu, n'avem să fim numiți!

Așa a și fost. Locul s'a dat unui rimător, se fă cu pardon, eram să dică unui rimător, séu versificator, care făcea ode la zile mari și care era român de naționalitate politică urbană purtându din nascere de ce porunci pe peptu séu tablele lui Moise.

Multă rideam de acel translator când venea la mine să-i traducă câte un termen juridic austro-ungar: de exemplu, Ver-

peste trecut, vom pune toți umér la umér și vom procede mână în mână ca cei cu inimă română.

În absența Il. Sale părintelui Episcop Ioan Meșianu, ca președintele natural al Asociațiunii, domnul vicepreședinte secundar Dr. Lazar Petcu, a deschis ședința prin cuvinte alese și bine simțite și a salutat pe membri de bună-venire.

De-orece espirară trei ani dela constituirea biroului adunării generale, mai înainte de t-ote s'a procesat la alegerea acestui birou. Fiind-că Il. Sa D-lu Episcop este „președinte natural”, de aceea s'au ales numai ceialalt oficial, anume de prim vicepreședinte Mgn. Sa Ieroteiu Beleşiu, arhimandritul și vicariul nostru oradan, încărunit în fapte bune pentru biserică și națiune. De al doilea vicepreședinte s'au ales vrednicul nostru avocat Dr. Lazar Petcu, ér de notari dd. Dr. Ioan Trailescu și Ioan Petran, profesori seminariali.

Din raportul general al direcțiunii am putut înregistra următoarele:

1) Direcțiunea propune ștergerea taxelor dela acei membri, cari nu recunosc a fi datori.

2) În anul expirat s'au distribuit pe calea concursului 4 stipendii de câte 20 fl. v. a.

3) Prelegeri publice n'a arangiat direcțiunea din cause neat-érn-átore de densa.

4) S'au făcut pașii necesari pentru întemeierea unui cabinet de lectură.

5) Cause, ce ar fi reclamat întemeierea școlii n'a obvenit.

6) Cassa dispune de 2675 fl. 66 cr. v. a. elocăți spre fructificare la institutul „Victoria” din loc.

7) Membri ordinari are Asociațiunea 53, ér fundatori 18.

8) Ședințe ordinare în anul expirat a ținut direcțiunea opt.

Adunarea generală alege o comisiune de trei inși în persoanele d lor Ioan Cioră, Stefan Tămășdan și Adam Dehelian pentru censurarea raportului general; ér altă comisiune de trei în persoanele d-lor Dr. Ioan Suciu, Dr. Georgiu Pop și Elie Dogariu spre a însorie membri noi, și până vor termina comisiunile, ședința se suspinde și se preface în conferință, ca să p-ótă stabili o listă pentru direcțiunea aleg-énda pe anul 1891/92.

Intr'acoste finindu-și comisiunile agendele lor, se redeschide ședința. P-ár. Ioan Cioră, ca raportor al primei comisiuni, propune și adunarea generală primește raportul în general. În desbaterea specială s'a ridicat la val-óre de conclud, ca în anul viitor să se dea spre scopuri culturale nu 80 fl.

*fahrenaußerstreitsachen*, séu *Perrenkiváliejárs*, termi tot așa de puțin cunoscuți în legislatura europeană, ca și legile pentru despozierea săteanului român din Ardeal de proprietatea sa avitică rurală, numite: *propinație*, *limitație*, *segregație* și *comsație* pe care numai Moldovan *Gherghely* le iubese și le t-almăcesce în revista sa „*Un-garia*” din Clușiu.

Trec-éndu prin aceste împrejurări, vr-éndu-nevr-éndu am trebuit să intru la un diar și Eminescu la altul, eu eram liberal și el era conservator, așa că ne băteam în capete și ne combăteam, ér séra împreună cinam și decă eu n'am ajuns să fiu în *gazetăria română*, un diarist de întâia mână, séu un om cu reputație literară, cum ar dice Dl. Slavici, cauza voiu ar-áta-o cu altă ocaziune.

La revedere.

Teofil Francu.

v. a. ci 100 fl. v. a. ér direcțiunea să aviseză, la propunerea părintelui Hamsea, ca să fi deosebită atențiune la alinea a) din § 1 al statutelor în împărțirea ajutoarelor. Referitor la întemeierea cabinetului de lectură, adunarea generală îndrumă direcțiunea, să procedă cât de serios și să inactiveze acel focaliar de viață socială, ér la adunarea generală proxima să raporteze meritorial.

Adunarea generală îndrumă direcțiunea să procedă cu t-ótă energia la preluarea bibliotecii dela fostul bibliotecar de mai an și să o aducă odată în ordine.

După t-óte aceste, la propunerea comisiunii, adunarea generală dá absolut direcțiunii și oficialilor pentru activitatea lor din anul expirat.

Dr. Ioan Suciu, ca referent al comisiunii celei-alte, recomandă și adunarea generală primește și proclamă pe 11 inși de membri ordinari noi.

Purced-éndu-se la alegerea oficialilor pe anul 1891/92, s'au ales: director primar: d-lu adv. Ioan Beleşiu, director secundar: profesorul Teodor Ceantea, cassar: profesorul Lazar Tescula, controlor (esactor): înv-étorul Iosifa Moldovan, bibliotecar: preotul Eli Dogariu, econom: profesorul Dr. Ioan Trailescu, ér de fisc: Dr. Ioan Suciu, avocat. L-ângă aceștia apoi s'au ales 12 membri în direcțiune.

După aceste finindu-se t-óte agendele generale, președintele, mulțamind membrilor pentru interesarea vină de afacerile asociațiunii, exprimă speranța firmă că acosta asociațiune va prospera și înflori din ce în ce, și va ajunge să fi pe viitor acel focaliar sacru, din care să se p-ótă încălzi t-ótă suflarea românească de prin patria de odin-óră a lui Claudiu și Menemot.

La aceste cuvinte căldurose ale președintelui, adunarea generală, prin cel elocent al părintelui Hamsea, mulțamesce presiului pentru înțeleptă conducere și-lu r-ógă să aducă și la cunosința Prea S. Sale votul de încredere și alpire a Asociațiunii către zelosul și bunul ei protector.

Correspondentul.

### Școlile de fete din Bucovina.

În ședința din 5 Noemvre a parlamentului austriac s'a discutat între altele și referințele școlare din Bucovina de către deputatul român Dr. Turcan, care dice că e dator guvernului și în deosebi a ministerului cultelor și instrucției, de a avé o deosebită atențiune din considerațiuni umanitare asupra așezămintelor de învățăm-ént din Bucovina, întemseiate de împ-ératul Iosif și dice, că dela acesta până la anii șeseșeci, t-óte școlile, cu excepțiunea gimnasiului din Cernăuți, s'au înființat de așa numitele fonduri religioase greco-orientale. Școlile acestea susținute din fondul religionar sunt ceretate nu numai de școlari de confesiune greco-orientală, ci în mare parte, din cauza limbei de propunere germană, sunt ceretate și de alte naționalități și de școlari de altă confesiune, mai ales de Jidovi. Fondul religionar greco-oriental dá pentru școlile, pentru a căror susținere e obligat statul, 180,000 fl., pe când suma preliminară de stat pentru același scop e cu puțin mai mare ca suma îndoită. Apoi oratorul ar-áta trebuința unei școle pentru creșterea și instruirea fetelor. O cultivare spirituală mai înaltă și o educațiune religioasă morală și etică ca în chipul acesta să pună basă dezvoltării morale a omenirii și a societății cetățenești. (Aplause).

Oratorul propune o *resoluțiune*, care se provoe guvernul, ca acesta să accelereze într cât va fi posibil negocierile, ce ținesc la înființarea unei *școli greco-orientale superioare de fete* în Cernăuți și în casu decă fondul religionar greco-oriental din Bucovina nu va ajunge

cu acoperirea speselor, să se dea suma recerută din mijlocele statului și să se înscrie aceste în bugetul de pe anul 1893 (Aplause).

Cu acosta discuțiunea se intrerupe.

### „Maghiarii și Valahii”.

Sub acest titlu f-óia grecescă din Athena „*Kari*” (Timpul) publică articolul de mai jos, în care se reoglindează în colorile cele mai fidele sufletul fanariotului grec, care se înrudesce atât de mult cu sufletul Fanariotilor noștri unguresci din vremea nouă șovinistă. Vom reproduce acest articol fără a-l mai comenta, l-ăsându ca cetitorii noștri să judece inșiș asupra monstruosității lor, ce le cuprinde.

Étă articolul cu care se fălesce adă „*Budapești Hirap*”:

Diariștii români au exploatat cu rea voință prezentarea studenților greci la Giurgiu. După densii studenți greci ar fi recunoscut întâietatea Valahilor în cestiuni naționale și politice dintre pop-órele orientului. Fantasia lor a pot-éat-o împrejurarea, că și d-lu Dr. Rados, secretarul consiliului de miniștri din Athena, a fost de față, de unde r-át-é-iciii urmași ai lui Traian au conchis, că și guvernul grecesc recunosc Valahilor rolul de conducători asupra pop-órelor din peninsula illyrică. Și la acosta malițioasă explicațiune a lor se mai adauge și împrejurarea, că vr-o doi studenți greci s'au pronunțat la congresul Valahilor în contra intereselor maghiare. Nu este în interesul nostru, alt Grecilor, ca să manifestăm simț-minte dușmănoasă în contra pop-órelor de dincolo de Dunăre, cari pe noi, cei ce nu aparținem rasei slavone, ne despart de colosul rusesc. Din contră, lupta și interesele noastre ne sunt comune.

Pe valahii desperte de pop-órele peninsulei illyrice limba lor, originea lor, interesele lor naționale și Dunărea și nu au nici un motiv de a se alia cu aceste pop-óre. Ei sunt însă de bună folos peninsulei balcanice ca un escelent bastion în contra invasiunii rusesce și noi Grecii, privind lucrul din acest punct, sincer le dorim Valahilor consolidarea lor națională și o îndelungată viață politică. Căci doră pe timpul solavagiului turcesc, noi Grecii am civilisat acea conglomeratiune de pop-óre barbare din Muntenia și Moldova, noi li-am salvat libertățile lor administrative, noi i-am învățat limba elină și i-am adus la cultură. Der d-urere, căci li-am făcut bine ingraților și s-ém-burele culturii eline a căd-ut pe un p-ám-ént neroditor. Cu t-óte acestea dovedesce istoria, că s-angelui elin v-érșat cu imbelugare în vinele lor, se datoresce progresul națiunii lor, pe care ómenii neșperți în istorie i-au numit Români. Și totuși Valahii neconteniti îi calumniează pe Grecii în pressă, în școlile, pe bină în teatre și se folosesc de t-óte ocaziunile, ca să ne strice. Noi însă nu ne batem capul cu astfel de ómeni superficiali, cari sunt conduși de o patimă, de care nu-ți pot da s-émă, și de aceea nici nu st-érnesc în noi o prea mare încredere față de densii. St-ándu ei în fața a două guri de lup nu par a fi în stare să se m-ántu-éscă. Pretențiunile lor nu i-le justifică evenimentele istorice, căci istoria dovedesce, că așanumita România de astădă a fost din vécuri calea neîmpiedecată a invasiunilor barbare și dovedesce, că Valahii nu au fost capabili să constituie un imperiu puternic și de o viață îndelungată ca centru de rezistență.

De Valahii diferă în s-ém multă Maghiarii, o națiune vitează, eroică, nobilă, iubitoare de progres. Desc-álecați înainte cu o mie de ani în Panonia, ei au alcătuit un stat puternic, care în m-ánia multelor suferințe, există și astădă. Maghiarii s'au luptat vitejesc în



contra Tătarilor și în contra altor îndreptate, pe când Valahii au purtat servil și fără bărbăție jugul (sic!). *Fii lui Zrinyi și ai lui Hunyadi* (un Sârb și un Român) au mântuit prin lupta lor vitejescă Creștinismul de Islamism și întreaga Europă de lovitura de outopire osmană. Așa au fost Maghiarii (Sic). Și astăzi sunt denșii destinați de providență, ca prin luptele lor gloriose (!) să salveze popoarele orientale de cutropirile rusești (!) și Europa răsăritenă de potopul slav. Ei iubesc astăzi pe Turci, cari ori cum, și denșii stau ca un zid de apărare în contra colosului moscovită; dar în viitor, când Turcii vor dispărea (!) de pe arena istoriei, Maghiarii vor fi cei mai naturali, mai folositori și mai vitejești aliați ai Grecilor.

Observăm în fine, că se face de risă numita fôia unghurească, care vră se laude cu acestu productu al unei foi obscure fanariote din Athena, de care de sigur, că celelalte toi din Ateha cu bună cuviință și cu mai multu respectu de adevăr, se vor rușina, cu tôte că nu nutresc deosebite simpatii față cu elementul românesc.

### „Fișpanu“ ori „comite supremu“?

Fôia șovinistă dela Clușiu „Erdelyi Hirodo“ dice în articolul său de fondu dela 6 Novembre, că de multu n'a mai cetit unu articolu așa de „spulberat“, ca articolul nostru primu de Vinerea trecută. Citéză defectuosu pasagiul, în care amu constatatu, că „astăzi, în era Kulturegyleturilor, a Kișdedovurilor, a ordonanțelor lui Csaky și a candidărilor la Guido Baussner dela Făgăraș, e multu mai rău, decâtu cum era sub Nemți, când poporul nostru avea de a face cu „forstandii“, „bezirkerii“ și „kerkmaisterii“. Comentându acestu pasagiu, fôia unghurească dice:

„Din șirurile acestea se vede, că „Gazetei“ și soțiloru săi de principiu le este totu una, ori că va trece administrația în mâna statului, ori că vom rămâne pe lângă alegera funcționarilor, deorece fôia citată dice, că fișpanii, viceșpanii, fisolgăbirii noștri etc. sunt totu numai agenți politici, cari numai pentru aceea sunt puși, ca să persecute naționalitățile, să le amărăscă, să le conturbe în afacerile lor culturale și bisericesti. După „Gazeta“, acești domni nu merită nici măcaru atâta, ca să se numescă în sonora limbă românească „comite supremu“ etc, deorece nu sunt mai bun, decâtu „bezirkerii“ nemți, pe cari poporul de-asemena i-a numit după numele lor germanu.“

Fôia unghurească află în fine ridiculă a crede, că fișpanii s'ar supăra din cauză, că nu li-se dice pe românește „comite supremu“.

Dăr nu înțelegu onorabili și patrioticii șoviniști dela „Erdelyi Hirodo“, că pentru istoria țării puțin împôrtă, decâtu se supără ori nu domni fișpani de una sêu alta, ci vorba este decâtu este mulțumit sêu nu poporul cu funcționarii ce i-se impun și cu tendințele lor de aspirare?

## Armata franceză

judecatâ de unu omu de statu englesu.

(Urmare.)

Charles Dilke spune apoi că în decursul manevrelor o armată de ostu s'a luptat în contra unei armate de vestu. Armata de ostu era comandată de generalul Davout, omu de 62 de ani, care odinioară se distinsese ca colonel în armata de Metz, unu oficeru solidu și escelentu. Sub comanda lui în fruntea

corpului alu VII-lea era generalul de Negrier, unul din cei mai tineri generali ai armatei franceze, unu oficeru bravu destinat a deveni comandant de armată.

Armata de apus era sub ordinea generalului de Galliffet, cunoscutu ca oficeru de cavaleriă curajos și reunoscutu de toți și ca strategistu și ca deplinu cunoscutu în a se servi de cele trei arme, elu este membru alu consiliului de războiu și generalu comandant de armată. Elu nu e popularu în presă, dăr s'a deprinsu să fiă rece în această privință. Din timpul imperiului, generalul de Galliffet n'a servit numai în cavaleriă, căci a comandat succesiv o brigadă de infanteriă și o diviziă de infanteriă.

Generalul de Galliffet era acompaniatu de unu statu-majoru forte energeticu. Aceste state-majore, în timpul manevrelor, sunt vrednice de atențiune, căci sunt nisece state-majore de războiu, pe picioru în modu permanentu; esistându de faptu, de și nu sunt indicate nici în cărți, nici în legi, nici în ordine, ofițerii cari le compun au alte ocupațiuni „în timpu de pace“. Dacă unu resbelu ar izbucni mâne, generalul Saussier, ca generalisimă, și generalii Davout, de Galliffet și Billot, în calitate de comandanți ai armatei, ar fi înconjurați de oficeri de statu-majoru, pe cari îi întelnesc în tôte săptămâna în cartierul lor generalu sêu la denșii în timpu de pace... Generalul de artileriă alu generalului de Galliffet e generalul Zurlinden, care comandă artileria din Paris în timpu de pace; este unu bărbat de o distincțiă extraordinară, tineru, forte cunoscutu, atât în ce privește celelalte arme cât și a sa propriă, și destinat de sigur a deveni la rându-i generalu comandant. Generalul Zurlinden aparține, ca și generalii Saussier și de Negrier, acelei fracțiuni de oficeri franceși distinși, cari au scăpatu din captivitatea dela 1870 din Germania și au primitu comandamente dela Gambetta.

Șeful statului majoru, în timpu de războiu, alu generalului de Galliffet este generalul Brault, șeful secretariatului la ministerul de războiu, mâna dreaptă, după d. de Miribel, a d-lui de Freycinet. Generalul Brault, corăspunde esactu ideei ce s'a făcutu despre densulu, după reputația sa forte muncitoru și îndeplinindu-și însărcinările cu cea mai admirabilă bună dispozițiă ce se pôte închipui. Ar fi greu să se găsească trei omeni mai capabili în trei chipuri diferite, de câtu generalii de Galliffet, Zurlinden și Brault; dăr potu se colabora și voru colabora, ceea-ce e lucru principalu. Generalul Brault pôte să nu fiă îndeobște popularu, dăr a dovedit, în fruntea zuaviloru săi, la Woerth, că e unu vitezu și nu e nimeni care să i pôtă tăgădui o înțelegere perfectă a funcțiunilor sale de șefu alu Statului majoru, și totu ce are de făcutu, e făcutu cu o exactitate matematică. Generalul Zurlinden este unu tipu absolutu diferentu de generalii de Galliffet și Brault; unu omu oare ar putu să fiă colonelul alu gardei prusiene, unu Alsacian formatu la șola politehnică, sciindu să vorbescă nemșese fără accentu; probabilu acestei cunoscințe datoresce evasiunea sa dela 1870 din vecinătatea fruntariloru rusești, ceea-ce îi permise să reia serviciulu și să obțină o înaintare.

Acești membri ai Statului majoru alu generalului de Galliffet, puși sub ordinea generalului Brault, m'au uimitu pe mine, care am văcutu în decursul războiului statele-majore prusiene, prin rezistența lor constantă la oboselă și, mai presus de tôte, prin interesulu cu care facu totu ceea ce facu; și ceea ce face impresia cea mai adâncă, este modestia militară a ofițeriloru franceși celor mai distinși de astăzi: în această privință deosebirea e mare între generalii actuali și generalii franceși din vremile trecute. Armata franceză dela 1891

este după părerea generală, pôte cea dintăiu armată din lume. Armata franceză dela 1870 nu era fără îndoială cea dintăiu armată din lume, dăr după cele ce spuneau ofițerii, ei s'ar fi crezut, că așa era și atunci.

În armata de apus, unu din cele două corpuri, faimosulu corp 6, era comandat de generalul Jamont, candidat la primul postu de comandant alu armatei, care va deveni probabilu în curându vacantu. Prima diviziune de infanteriă a generalului Jamont e comandată de generalul Hervé, unu omu aproape de aceeași vârstă ca generalul Zurlinden, născutu la 1837, și chemat a face parte în viitorea generațiune a comandanților de armată. Celalaltu corp era comandat de unu vechiu ofițeru, mai bătrănu chiar decâtu însuși generalul en chef, și probabilu nevoit tocmai din această cauză de a părăsi curându comandamentul corpului sêu. Generalul Jamont este dintre toți celu care a acaparatu mai multu favoarea publicului în decursul marilor manevre, celalți generali neconservându decâtu situația pe care o ocupau în fața opiniei din Franța. În afară de generali, este întrebarea decât Republica acordă ore-care preferință omenilor de origine nobiliară. E sigur, că sunt mai mulți de aceștia în rangurile superioare decâtu în cele inferioare, și era în adevăr curios de a se observa, că la Columbeles-deux, Elises și la Vendevre, armatele de ostu și vestu, cari luptau una contra alteia, erau comandate, una de unu duce și alta de unu prinț și marchiz, căci generalul de Galliffet, deși lasă deoparte acestu titlu, e prinț de Martignes, precum și marchis de Galliffet.

(Va urma.)

## Convocare.

Reuniunea învățătoriloru români gr. or. din districtul XI. alu Făgărașului își va ține adunarea generală districtuală de estu anu în 10, 11 și 12 Novembre v. c. în opidulu Făgăraș, la care se invită toți membrii, precum și toți binevoitorii acestei corporațiuni.

Epitropiile parohiale și școlare sunt îndatorate a provede pe învățătorii cu diurne de cel puțin 1 fl. v. a. pe zi și pausalu de călătorie. (Ș ulu 8 din Statute) Absențările nelegitimate se voru pedepsi cu 5 fl. (Ș ulu 9 din Statute).

### Programa:

Sedința 1. Duminecă 10 Noemvre a. m.: 1) Asistarea în corpore la serviciulu divin, împreună cu parastasu pentru decedații membri ai reuniunii și pentru fericiții întru pomenire Archiepiscopulu Andreiu baron de Șaguna și Anania Trombișas. 2) Deschiderea ședinței și ceteria apelului nominalu. 3) Alegerea comisiunilor.

Sedința II. Duminecă 10 Novembre p. m.: 5) Raportulu comitetului central, despre activitatea reuniunii în anul tr. școl. 6) Raportulu casarului. 6) Raportulu bibliotecarului.

Sedința III. Lunu 11 Noemvre a. m.: 7) „Oaia“, prelegere practică de Trandafir Dragomiru. 8) Recensiune asupra „Noului ABC-daru ilustrat“, de Dominiu Dogariu, prin Ioanu Berescu. 9) Critică asupra operatului lui Ioanu Capetă „Drepturile și datorințele civile“, de Filaretu Dăișoreanu și Ioanu Roșca.

Sedința IV. Lunu 11 Noemvre p. m.: 10) Preotulu și învățătorulu disertațiune de Davidu Chiușdea. 11) Recensiune asupra opului „Istoria biblică“ de G. Ludu și I. Dariu, prin Iacobu Popa și Pantilimonu Nastea. 12) Metodulu caligrafiei de Georgiu Andronu.

Sedința V. Marți 12 Noemvre a. m.: 13) Referada comisiunei însărcinată cu cenzurarea raportului comitetului centralu. 14) Referada comisiunei însărcinată cu cenzurarea raportului casarului. 15) Referada comisiunei însărcinată cu cenzura raportului bibliotecarului. 16) Referada comisiunei pentru propuneri. 17) Curenții. 18) Constituirea reuniunii pe unu nouu periodu de 3 ani. 19) Închiderea ședințelor.

Făgăraș, 25 Octomvre 1891.

Iuliu Danu,  
președinte.

Ioanu Berescu,  
secretariu.

NECROLOGU. Petru Popovici parochu rom. ort. alu Eofchei-române, după unu morbu greu a răposat în Domnulu

în 24 Octomvrea v. la 11 ore a. m. în alu 8-lea anu alu păstoririi sufletesoi și în alu 34-lea anu alu vieței sale. Cu inima înfrântă de durere aduce la cunoscință intristata familiă: Iosif Popoviciu, parochulu Satulu-nou ca tată, Sofia mamă, Sofia soțiă, Timotheiu frate, Elena oumnă și nepoții Evrosina și Victoru.

Fia-i țărina ușoră!

## DIVERSE.

### Mișcarea populațiunei în Francia.

Datele statistice privitoare la mișcarea populațiunei franceze în anii din urmă nici decum nu se potu numi îmbucurătoare. De mai multu ani populațiunea în Francia a stagnat, er în anul 1890 s'a constatatu, că ea a datu îndrătu și încă într'o măsură, ce inspiră seriose îngrijiri. După unu raportu oficiosu, adresat ministrului de comerț, în 1890 s'au sêvșit în Francia 269 332 de căsătorii; despărțiri s'au întemplat 5457, naceri au fost 838,059, er casur de mörte 876,505. Comparându aceste cifre cu datele statistice din anul precedentu, 1889, rezultatulu se presentă astfel: căsătorii s'au întemplat mai puține cu 3602, despărțiri mai multe cu 671, naceri mai puține cu 42,520, er casur de mörte s'au ivit mai multe cu 81,572 ca în anul de mai înainte. Anulu 1890 este așa-dără pentru Francia unulu dintre anii cei mai nenorociți ai secolului presentu; numărulu nascerilor în acestu anu numai cu 12,000 este mai mare ca cel din 1871, er numărulu casurilor de mörte de 20 de ani n'a mai fost așa de mare. În fine, cu excepțiunea anului 1870—71, de 40 de ani n'a mai fost atât de micu numărulu căsătoriilor, ca acum. Numărulu divorțurilor creșce în continuu dela 1886 încôce. În 1889 pentru esemplu s'au întemplat 4786 de divorțuri, în 1890 însă ele au atinsu cifra de 5457. — „Tems“ explică tristulu rezultat alu acestor cifre parte prin miseria prinținuită priu nimicirea viiloru de filoxeră, parte prin scumpirea prea mare a articulelor de mâncare, urmată în urma sistemului esagerat de vamă. De altă parte, dice numita fôia, este cunoscutu, că în ținuturile relativu mai sêrace, ca d. e. în Bretagne, numărulu nascerilor este mare și peste totu dișu, nu populațiunea lipsită de capitale dă mai puține naceri, ci din contră, populațiunea mai cu dare de mâna pe cale artificială limităză numărulu nascerilor cu scopolu, de a-și putu înzestra mai bine copii. Scăderea nascerilor este, după amintita fôia, simbolulu îmbogățirii. Se pare însă, că tristele date de mai sus, de cumva sunt în adevăr corecte, și-ar putu afla explicațiunea și în progresele „civilizațiunei“ rău înțelese, după care legăturile conjugale familiare sunt totu mai puțin respectate, în timpu ce demoralizațiua, sub scutul „civilizațiunei“, își urmăză fără genă cursulu sêu.

Cătră domni industriași și meseriași orășului Brașov.

Din incidentulu presentei iminente a Escelețelor lor, a domnului ministru reg. ung. de comerț și a domnului ministru alu agriculturii, în orașulu nostru, după rezoluțiunea comitetului festivu li se voru presenta domnilor ministri produsele industriei brașovene într'o esposițiune industrială improvisată.

Incunoscându-se onorații domni industriași și meseriași ai orașului Brașov despre acesta intențiune, sunt rugați totu de-odată, să asigure reușita acestei micu esposiții printr'uu viu concursu alu lor, pentru ca în această esposițiă să fiă fidelu reprezentate produțiunile nostre industriale. Nu mai trebuie amintit, că împărtășirea la această esposițiune, este chiar în interesulu propriu alu industriașilor.

Acei domni, cari doresc să ia parte la această esposițiune, sunt rugați, ca să facă cunoscută intențiunea lor *nemțârđiatu secretarului camerei comerciale și industriale* Eugen Iekelius.

Proprietaru:  
Dr. Aurel Mureșianu.  
Redactoru responsabilu interimalu:  
Gregoriu Maioru.



Cursulu pietei Braşov

din 10 Noemvre st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote românesce, Argintu românesc) and Price (Vând, 9.85, etc.).

Cursul la bursa din Viena

din 9 Noemvre a. c. 1891

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta de aur, Renta de hârtie) and Price (102.85, 100.35, etc.).

Table with 2 columns: Item (e.g., Amortisarea datoriei câilor ferate) and Price (111.50, 104.50, etc.).

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumeratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponul mandatului postal...

Domnii, ce se aboneza din nou, se binevoiasca a scrie adresa lamurtu si se arate si posta ultima.

Totodata facemu cunoscutu tuturor D-loru abonati, ca mai avem din anii trecuti numeri pentru complectarea colectiunilor „Gazetei“...

Administraţ. „Gaz. Trans.“

O specialitate necomparabila

intre tote apele minerale alcalin-acide din monarchia si strainatate

apa minerala de „REPAT“

care in urma compozitiei pre fericite a partilor sale minerale si a continutului extraordinar in acid-carbonic se bucura de o valoare medicinala forte...

Apa minerala de „Repát“ se intrebuinteaza ca medicamentu cu cele mai stralucite succese in contra conturbarilor de mistuire, in contra stărilor catarhalice a stomacului si a organelor respiratoare...

Celu mai curatu si binefacetoru productu naturalu.

Ca borvizu adeva beutu cu vinu.

nu se pote compara acestu apa escelenta cu nici o alta apa minerala a continentului.

Sampagnulu apelor minerale.

Conformu ordonantei inaltului ministeru de interne No. 5891/VIII din anul 1890, apa minerala de Repát este supraveghiatu ca apa medicinala dupa prescriptiunile legilor sanitare.

Veritabilitatea apei se constata prin aceea, ca dopulu sticlei trebuie sa fie insemnatu cu: „K-Imper Repati“. Deci se ruga a se observa acestu spre evitarea falsificărilor prin alte ape inferioare.

Apa minerala de „Repát“ se gasesce in calitate prospeta si veritabila in depositulu subsemnatulu; asemenea si in farmacii, in cele mai multe baccanii si in tote birturile mai notabile.

Cu tota stima

Administratiunea isvorului

Josef Gyorgy,

Braşov, Strada Michail Weiss (uliţa poştei) No. 12.

662,50—40

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caili ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvre 1891.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, etc.) and train times.